

Resolució 100/2017, de 28 de març

Número d'expedient de la reclamació: 47/2017.

Administració reclamada: Administració de la Generalitat. Departament d'Interior.

Informació reclamada: Contractes d'adquisició d'armament i material de defensa.

Sentit de la resolució: Estimació.

Resum: La resolució del Departament d'Interior no acredita suficientment que el fet que es doni accés a una mera relació de contractes d'adquisició d'armament i material de defensa que ja van haver de ser objecte de publicitat quan es van adjudicar comporti un perjudici per a la seguretat pública. D'altra banda, existeix un interès públic evident en conèixer la despesa pública en armament i material de defensa dels diversos cossos policials, la seva evolució al llarg dels anys, i la identitat de les empreses que en resulten beneficiàries. Aquest interès públic és el que explica que l'adjudicació dels contractes a què es refereix la sol·licitud que és objecte d'aquesta reclamació s'hagi de publicar i es publiqui amb tota naturalitat als diversos diaris oficials i portals de transparència existents. Si la informació sol·licitada està subjecta a publicitat activa, amb més motiu ha de ser accessible a través del dret d'accés.

Paraules clau: Administració de la Generalitat. Policia. Contractes. Límits. Seguretat pública. Publicitat activa.

Ponent: Oriol Mir Puigpelat.

Antecedents

1. El 7 de febrer de 2017 té entrada a la GAIP la Reclamació 47/2017, presentada contra la manca de resolució per part de l'Administració de la Generalitat de la sol·licitud d'accés a informació que s'indica a l'antecedent següent. La persona reclamant manifesta que no desitja que la reclamació es tramiti a través del procediment de mediació.
2. El 2 de gener de 2017, la persona reclamant adreça a l'Administració de la Generalitat la sol·licitud d'accés a informació (núm. de registre 9015-2178/2017) relativa a "tots els contractes d'adquisició d'armament i material de defensa (qualsevol tipus d'armes, municions i cartutxos, armilles antibales i qualsevol altre material de defensa, com ara porres) destinats als Mossos d'Esquadra o a l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya en la darrera dècada, és a dir, entre els anys 2007 i 2016, ambdós inclosos".

Demana que la informació li sigui lliurada per correu electrònic, "en un arxiu en format Excel".

3. En no rebre resposta a aquesta sol·licitud, el 7 de febrer de 2017 presenta la reclamació davant la GAIP, com s'ha dit. Fonamenta la reclamació en el fet que "s'ha complert el termini de 30 dies per rebre algun tipus de resposta i la Generalitat no ha contestat la meva petició", que consistiria

- en demanar “la informació al detall sobre totes les compres en armament i material de defensa que s’han fet des de la Generalitat pel cos dels Mossos d’Esquadra entre 2007 i 2016”.
4. El 14 de febrer de 2017 la GAIP comunica l’admissió a tràmit de la reclamació a la persona reclamant. El 15 de febrer de 2017, la GAIP comunica la presentació de la reclamació al Departament d’Interior i li demana l’expedient, així com un informe jurídic sobre la reclamació presentada.
  5. L’1 de març de 2017 el Departament d’Interior trameta a la GAIP una Resolució del seu secretari general de 24 de febrer de 2017 de desestimació de la sol·licitud d’accés formulada per la persona reclamant, “atès que la informació sol·licitada es troba afectada per la limitació d’accés a la informació pública prevista a l’article 21.1 apartat a) de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern [LTAIPBG]”. Segons es precisa en el fonament de dret segon de la resolució, “en el present cas, el coneixement i la divulgació de la totalitat de l’armament i del material de defensa del cos de Mossos d’Esquadra podria representar un clar perjudici per a la seguretat pública, atès que aquesta informació, amb el nivell de detall demanat, dona informació sobre la capacitat de resposta quantitativa i qualitativa de la Policia de la Generalitat – Mossos d’Esquadra. El límit esmentat és d’aplicació en circumstàncies normals, però ho és més encara en una situació com l’actual de nivell 4 sobre 5 d’amenaça terrorista, on la divulgació d’aquesta informació podria suposar un risc greu per a la seguretat de la població”.
  6. El 3 de març de 2017 la GAIP trasllada aquesta resolució a la persona reclamant i li dona un termini de deu dies perquè presenti les al·legacions que consideri oportunes. La persona reclamant no formula cap al·legació en el termini indicat.

Fonaments jurídics

1. Informació demanada i objecte de la reclamació

La sol·licitud d’informació que constitueix l’objecte d’aquesta reclamació no té el grau de precisió que seria desitjable. D’una banda, podria interpretar-se que demana *còpia* de tots els contractes d’adquisició d’armament i material de defensa destinat als Mossos d’Esquadra o a l’Institut de Seguretat Pública de Catalunya (institut dedicat sobretot a la formació policial), però del fet que s’especifiqui que es vol que la informació sigui lliurada per correu electrònic, “en un arxiu en format Excel”, sembla inferir-se que no es pretén obtenir la còpia dels contractes, sinó només la informació bàsica dels contractes respectius, incorporada en un full de càlcul, ja que els contractes mai es formalitzen en format Excel. Confirmaria aquesta interpretació el fet que a la reclamació davant la GAIP la persona reclamant afirmi que va demanar “la informació al detall sobre totes les compres en

armament i material de defensa que s'han fet des de la Generalitat pel cos dels Mossos d'Esquadra", i no pas els documents dels contractes respectius.

D'altra banda, tampoc no s'especifica de manera inequívoca el tipus de contractes que estarien coberts per la sol·licitud, ja que la referència a "armament i material de defensa (qualsevol tipus d'armes, municions i cartutxos, armilles antibales i qualsevol altre material de defensa, com ara porres)" pot fer dubtar sobre si s'hi inclouen altres elements de protecció dels agents policials com els cascs, escuts o vehicles blindats.

L'Administració reclamada, en rebre aquesta sol·licitud, hauria pogut demanar al sol·licitant que concretés la informació a la qual volia tenir accés, prestant-li assessorament i assistència per tal que ho pogués fer, tal com estableix l'article 28 LTAIPBG. Enlloc de fer-ho, l'Administració reclamada deixar passar el termini de resolució d'un mes establert per l'article 33 LTAIPBG i desestima extemporàniament la sol·licitud, a partir d'una interpretació de la petició encara més àmplia (i en tot cas diversa) de la que es desprèn del seu tenor literal, quan pressuposa que es vol conèixer "la totalitat de l'armament i del material de defensa del cos de Mossos d'Esquadra" (antecedent 5). Tot i que es demani informació sobre l'armament i el material de defensa adquirit en un període extens de temps (el transcorregut entre els anys 2007 i 2016, ambdós inclosos), no s'està sol·licitant una relació de la totalitat de l'armament i material de defensa de què disposa aquest cos policial. Pot succeir que els Mossos d'Esquadra disposin d'armament i material previ a aquest període, o que armament i material adquirit en aquest període hagi deixat d'estar operatiu, o que disposi d'armament i material cedit per altres forces i cossos de seguretat i que no s'hagi obtingut per vies contractuals. A més, com es veurà en el proper fonament jurídic, quan es publica l'adjudicació dels contractes als quals es vol tenir accés no sempre s'indica el nombre d'unitats de les armes i material en cada cas adquirits, de manera que per molt que s'accedeixi a la relació de contractes subscrits no es coneixerà la xifra concreta d'armes i resta de material de què disposa aquest cos policial.

Interpretada, per tant, en el seu conjunt, la sol·licitud d'accés que constitueix l'objecte d'aquesta reclamació s'ha d'entendre circumscrita a la informació bàsica dels contractes d'adquisició d'armament i material de defensa per al cos de Mossos d'Esquadra i per a l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya subscrits per l'Administració de la Generalitat entre els anys 2007 i 2016 (ambdós inclosos) i que es va haver de fer pública en adjudicar-se aquests contractes. La sol·licitud cobreix, almenys, l'adquisició de qualsevol tipus d'armes, municions i cartutxos, armilles antibales i porres.

2. El límit de la seguretat pública i el dret d'accés a la informació sol·licitada

En la seva resolució desestimària extemporània de 24 de febrer de 2017, el secretari general del Departament d'Interior fonamenta la manca de lliurament de la informació sol·licitada en el límit de la seguretat pública de l'article 21.1.a LTAIPBG, en considerar que "el coneixement i la divulgació de la

totalitat de l'armament i del material de defensa del cos de Mossos d'Esquadra podria representar un clar perjudici per a la seguretat pública, atès que aquesta informació, amb el nivell de detall demanat, dona informació sobre la capacitat de resposta quantitativa i qualitativa de la Policia de la Generalitat – Mossos d'Esquadra. El límit esmentat és d'aplicació en circumstàncies normals, però ho és més encara en una situació com l'actual de nivell 4 sobre 5 d'amenaça terrorista, on la divulgació d'aquesta informació podria suposar un risc greu per a la seguretat de la població”.

Per molt important que sigui aquest límit, no sembla que justifiqui denegar l'accés a la concreta informació sol·licitada, tal com aquesta ha estat acotada en el fonament jurídic 1. La resolució del Departament d'Interior no acredita suficientment que el fet que es doni accés a una mera relació dels contractes d'adquisició d'armament i material de defensa que ja van haver de ser objecte de publicitat quan es van adjudicar comporti un perjudici per a la seguretat pública. Com es veurà tot seguit, atendre la sol·licitud de la persona reclamant suposa només oferir una mera recopilació d'informació que ja s'ha fet –o s'hauria d'haver fet– pública en diaris oficials i plataformes de contractació, i que en molts casos fins i tot s'ha difós en mitjans de comunicació, sense que impliqui desvelar informacions que sí podrien ser més sensibles, com p. ex. el detall de les característiques tècniques de l'armament, les ubicacions on s'emmagatzema o els agents concrets que en disposen. Conèixer només (i només parcialment) el tipus d'armes de què disposa un dels diversos cossos policials que operen a Catalunya no sembla que hagi de perjudicar la seguretat pública, ni tan sols considerant el risc d'atemptats terroristes, perquè desvetlli la capacitat de resposta quantitativa i qualitativa de l'esmentat cos, com afirma l'Administració; almenys, no s'acredita ni es justifica que pugui afectar-la més que el coneixement del nombre d'agents del cos, que es troba publicat al web de l'Institut d'Estadística de Catalunya (<http://www.idescat.cat/pub/?id=aec&n=899>, amb indicació de la seva graduació i distribució territorial). De fet, no es pot descartar que la difusió de les inversions en armament dels cossos policials fins i tot desincentivi la comissió de delictes i sigui beneficiós des del punt de vista de la seguretat pública.

D'altra banda, existeix un interès públic evident en conèixer la despesa pública en armament i material de defensa dels diversos cossos policials, la seva evolució al llarg dels anys, i la identitat de les empreses que en resulten beneficiàries.

Aquest interès públic és el que explica que l'adjudicació dels contractes a què es refereix la sol·licitud que és objecte d'aquesta reclamació s'hagi de publicar i es publiqui amb tota naturalitat als diversos diaris oficials i portals de transparència existents. L'article 13.1.d LTAIPBG, quan estableix l'obligació de fer publicitat activa dels “contractes subscrits, amb la indicació de l'objecte, l'import de la licitació i d'adjudicació, el procediment utilitzat per a contractar i la identitat de l'adjudicatari, la durada, el nombre de licitadors, els criteris d'adjudicació, el quadre comparatiu d'ofertes i les puntuacions respectives, i també els acords i informes tècnics del procés de contractació”, no fa cap excepció en relació amb els contractes d'adquisició d'armament i material de defensa dels cossos policials. Tampoc no ho fa la llei específica que regula la contractació en aquest àmbit, la Llei 24/2011, d'1

d'agost, de contractes del sector públic en els àmbits de la defensa i de la seguretat (dictada en transposició de la Directiva 2009/81/CE del Parlament Europeu i del Consell de 13 de juliol de 2009), que en el seu article 35 exigeix la publicació de l'adjudicació d'aquesta mena de contractes, en el perfil de contractant i els diaris oficials, en termes similars als previstos de manera general per l'article 154 del Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de contractes del sector públic.

En compliment d'aquestes obligacions de publicitat activa, es publiquen regularment als diversos portals de transparència les adjudicacions dels contractes als quals fa referència la reclamació. Si es cerquen a la Plataforma de Contractació del Sector Públic els contractes adjudicats amb el codi CPV 35000000-4 (equip de seguretat, extinció d'incendis, policia i defensa), es troba, p. ex., tota mena de contractes d'adquisició de pistoles, fusells, munició o armilles antibales celebrats des de l'any 2009 per part dels diferents cossos de seguretat (també els subscrits per l'Administració de la Generalitat i els ens locals de Catalunya) i el propi exèrcit espanyol, amb indicació en molts casos del nombre d'unitats adquirides.

Si la informació sol·licitada està subjecta a publicitat activa i es publica efectivament en els portals de transparència i els diaris oficials, amb més motiu ha de ser accessible a través del dret d'accés. El dret d'accés permet, a més, obtenir informació de dates en què encara no estava disponible en els esmentats portals de transparència, i en un format de més fàcil consulta, com és el format de full de càlcul demanat a la sol·licitud, format que l'Administració reclamada no qüestiona en cap moment.

Per tot l'anterior, cal concloure que la persona reclamant té dret a que el Departament d'Interior li faciliti un arxiu en format Excel on consti la informació bàsica dels contractes d'adquisició d'armament i material de defensa per al cos de Mossos d'Esquadra i per a l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya subscrits per l'Administració de la Generalitat entre els anys 2007 i 2016 (ambdós inclosos). Aquesta informació bàsica és la que es va haver de fer pública en adjudicar-se el contracte respectiu, i ha de cobrir l'adquisició de qualsevol tipus d'armes, municions i cartutxos, armilles antibales i porres. La persona reclamant haurà d'indicar amb precisió al Departament d'Interior els elements addicionals del material de defensa que vol que s'incloguin en el llistat.

3. *Seguiment de l'execució*

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió [GAIP] les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el previst per l'apartat 30 del seu *Manual de reclamació*, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen pel cas d'incompliment.

4. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 28 de març de 2017, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 47/2017 i declarar el dret de la persona reclamant a que el Departament d'Interior li faciliti un arxiu en format Excel on consti la informació bàsica dels contractes d'adquisició d'armament i material de defensa per al cos de Mossos d'Esquadra i per a l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya subscrits per l'Administració de la Generalitat entre els anys 2007 i 2016 (ambdós inclosos). Aquesta informació bàsica és la que es va haver de fer pública en adjudicar-se el contracte respectiu, i ha de cobrir l'adquisició de qualsevol tipus d'armes, municions i cartutxos, armilles antibales i porres. La persona reclamant haurà d'indicar amb precisió al Departament d'Interior els elements addicionals del material de defensa que vol que s'inclouin en el llistat.
2. Anul·lar la Resolució del secretari general del Departament d'Interior de 24 de febrer de 2017, de desestimació de la sol·licitud d'accés de la persona reclamant.
3. Requerir al Departament d'Interior que, en el termini màxim de vint dies des de la notificació d'aquesta Resolució, trameti a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1.
4. Requerir al Departament d'Interior que informi la GAIP sobre el compliment d'aquesta Resolució tan bon punt es produeixi.
5. Convidar la persona reclamant a comunicar a la GAIP qualsevol incidència que sorgeixi en l'execució d'aquesta resolució i que pugui perjudicar els seus drets i interessos.
6. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 47/2017 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Barcelona, 28 de març de 2017

Elisabet Samarra i Gallego
Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.